

Խարբերդի համար ալ գերազական Խբըմեան Մկրտիչ վարդապետին դրած եմ. եթէ ինքը Պոլիս է, իմաց աւալու է իրեան որ Աստուծով ճնշուանին հիմն Խարբերդ պատի գնիմ, և Տիգրանականն ալ համաթիւն տառաւ այս բանին մրայօք: Ոյապէս ծանուցանկով ձեր Արքանութեան, մասմ՝ Ա. Հորդ աղջապէիրի:

Գորոս Կարապիտեան: Գահիւէ, 29 Մայիս 1867:

Կըլսեմք թէ Զէյթունի մէջ Տիգրանեան գերա. Մկրտիչ վարդապետին բարեխնամ կարդադրութը և հայրական հազարարութեամբը, ազգային գորոշները՝ կարելի եղածին չափ, կըլառաջադիմն և դրեթէ ՅՅ մանկութե կարգալ զրել և ուրիշ նախական ուսմունք կըսովրին անոնց մէջ:

Դարձեալ կըհաստատեն, թէ Կ. Պոլիս բարձրացադյն հրամանաւ արդելեալ Զէյթունի 4 իշխանաց ընսանիքը՝ որ բաւական ժամանակէ՝ ի վեր Մարտշ կըրանիւն և թոյլառութիւն չունէին իրենց հայրենիքն այսինքն Զէյթուն երթալ, սրբազն Պատրիարք Զօր բարեխոսութեամբը, վերադրձեր են ՚ի Զէյթուն: Եմանապէս Զէյթունցի Կարապետքէնեան քանի մը տարի ՚ի Մարտշ բանարկեալ մնալէ ետք, Բարձրադայն Շիրան թոյլառութեամբը ազատուեր ու Զէյթուն իր հայրենիքը զաշեր ՚ի միքարութիւն սրա իր ընսանեաց:

Միւս կողմանէ կըլսեմք թէ կրօնափոխութիւնը օրսոտք յառաջ երթալու վերայ է Զէյթունի մէջ ուր մինչեւ ցայսօր 1500 հոդի չափ, արք և կանչարք և տղայք, կաթողիկ եղած են: Հոսմէկական Հայոց առաջնորդ գերա. Կղեմէս գերապայծառը, որ բանիրուն ու ազգեցութեան աէր անձ մընէ, իր պատոնը մծ ջանիք և դործունէւթեամբ կարդիւառուէ, այսինքն կըքաջալերէ զգողովարքը կաթողիկ ըլլալու՝ իմացական, բարոյական և նիւթական օգուտներ խոստանալով անոնց: Առայժմ յիշեալ գերապայծառը երեկու գորոց բացած է Զէյթունի մէջ, որոցմէ մէկը արու աշակերտ Արշալու, որ մաւրաստանի հայոց և Հնդկահայոց միութեան կասն ըլլալու պատիւն ունի, ինդրելով որ հրատարակէ այս եղելութիւնը ՚ի տեղեկութիւն որոց որ անկն է:

Ա.ԶԳ.Ա.ՑԻՆ ԿԱՐԵՒՈՐ ԼՈՒՐ ՄԻ
Հնդկաստանի մէջ Պիրմանի կայսերութեան մայս բարձրագրէն՝ որ Իշխանդուն կըկոչուի, ներկայ տար-

որպէս մեղ համար բերեալն ՚ի Կ. Պոլոց մեր ազգայնոցմէ ուրիշ բան չէր քան փետեկումն ազգի լուսաւորշեալ ի խաւար, կամ դիտաւորութիւնն նոյնին կրօնափոխութեան, մին ՚ի պատական և մին յանդիտական եկեղեցն: Սորա արտաքին պարագայքն և ներքին պատմութեանց մէն բաւական ապացուութեան կը լեցացաւ զիշակի առջիւ և եկեղեցայ. զի՞նչ այլ պակաս տեղի ուղարց, քան նոր եկեղեցի շնութեան հոգս տանելց, կայ արդեօր անձն մէր միջամտ որ պարուեայ օրս մասածէ Անիքարի հազարումէ եկեղեցին կամասէ երանի թէ նորա քառորդի չափովն ևս զգալուսուն լինէր ազգի միջումն. և եթէ այս լինէր անարատ մեային և հազարումին եկեղեցին. կամ թէ եկեղեցին, թագաւորք, քահանայք և իշխանք միշտ դարցից ծոցիցն ծնանին ևսյլն. Անրէալի մին առակ ևս ասէ թէ ՚ի բեկն տառին է մտել և ոչ լուսուն:

Մնամ և ես

Մին խոնար Հայ'
և ոչ Պիոնին շնական:

ՀԱՐՑ

Որ աչք սրատես՝ ըստ արձուույ ՚ի մես,

Ի ճակար եթերաց, տաս թէ զիտես,

Որ էր քաղցրերաւն՝ սոխակն զմայլարոր

Կամ ո՞ր զիշախանձ բարչէն չարաչոր:

Պիտեմ զի ասես այլսրանորէն,

Ի սեազգեցի կամ ՚ի բարունէն.

Սովո՞ի յշէքմէն՝ ուր անարար յանցեան

Երկրացին հրեշտուկ Ադամ և Եւան . . .

ւոյս Մայիսի 14էն գրուած նամակ ՚ի ընկալաք ՚ի օրուան մէջ: Այս նամակին հեղինակը՝ որ է արծա. աէր Յովսէփ Ա. Կազարէթեանց, վիճակաւոր քահանայ բրիտանական սահմանին պիրմանստանու:

Կըծանուցանէ մեղ թէ Կ. Պոլսեցի պարան Մեսրոպա

Յովհանէսեան արուն խանութը ժամանակաւ Պօլ.

ոսոյ Ուղունչարըն է եղեր, մաեր է ՚ի Ռանգուն

յամին 1865 Մարտի 14ին, կարդելով զյիշեալ քահանայն իր կտակակատարը:

Կոլուոյ Հայոց պատրիարքարանը համան և սրբազն պատրիարքին միջոցաւ յանձնուի իր ժառանգանաւու:

որ եթէ հաւասար է արծէկ Կալ

կաթայի ուսուույ, պիտի արծէ երկու շըլին կամ 11

զուրուշ հատք, և յայնժամ 325 ուսուի պիտի ըւնեն 3575 զուրոււ:

Այս զումարը՝ ըստ պատուիրանի վախճանեալ պարունակուն Արտապայաց Յովհանէսեան, պէտք է Կ.

Պօլուոյ Հայոց պատրիարքարանը համան և սրբազն պատրիարքին միջոցաւ յանձնուի իր ժառանգանաւու:

ուսուույ պատրիարքին միջոցաւ յանձնուի իր ժառանգանաւու:

Այս պատրականութեան իմյո, կըգրէ մեղարժաւ:

աէր Յովսէփ քահանայն, երես անդամ գործարքաւու:

անդամ անդամ անդամ մի, որ աալու ինձ ստացաւ:

և ընկալաք ի իմաստները ու բարդութեան կամ 11 ստացաւ:

րական աղնիւ դդացունքը ու վեհանձնական եռանգութէ թէ այս զեղեցիկ աշխատասիրութեանը համար և թէ ասկէց յասաջ իւր հրատակած ուրիշ դաշտական պատութիւնը զըստ գորութեան կտակատարը:

Պիտի կուտակ աղջուութիւնը զըստ գորութեան կտակատարը:

</div

